

Udskriftsdato: 22. december 2025

FOU nr 1983.91 (Gældende)

Procentgodtgørelse ved tilbagebetaling af overskydende skat

Ministerium: Folketinget

Procentgodtgørelse ved tilbagebetaling af overskydende skat

Udtalt over for skattedepartementet, at en skatteyder efter min opfattelse måtte have krav på procentgodtgørelse efter kildeskattelovens § 62, stk. 3, i forbindelse med tilbagebetaling af overskydende skat i et tilfælde, hvor den pågældende ved en fejl havde foretaget (og forinden den ordinære slutopgørelse havde fået tilbagebetalt) en frivillig indbetaling som yderligere, foreløbig skat.

(J. nr. 1982-1081-220)

A klagede over, at ministeriet for skatter og afgifter, skattedepartementet, havde tiltrådt statsskattedirektoratets afgørelse om ikke at yde ham procentgodtgørelse i forbindelse med tilbagebetaling af overskydende skat for indkomståret 1980.

Det fremgik af sagen, at A den 13. marts 1981 foretog en frivillig indbetaling på 45.000 kr. som yderligere, foreløbig skat for 1980, og at A i en skrivelse af 26. juni 1981 anmodede Gentofte skattedirektorat om tilbagebetaling af beløbet, idet han anførte, at indbetalingen var foretaget under den fejlagtige forudsætning, at han ellers ville have fået en restskat for 1980. I skrivelse af 3. juli 1981 imødekom Gentofte skattedirektorat anmodningen.

Det fremgik videre af sagen, at A i en til statsskattedirektoratet oversendt skrivelse af 6. november 1981 klagede over, at der ikke i forbindelse med hans slutopgørelse for 1980 var ydet ham procentgodtgørelse af den overskydende skat på 41.178 kr.

I en udateret skrivelse meddelte statsskattedirektoratet A, at den frivillige indbetaling af de 45.000 kr. ikke i henhold til kildeskattelovens § 62, stk. 3, berettigede til procentgodtgørelse. Det tilføjes, at anmodningen om tilbagebetaling efter statsskattedirektoratets opfattelse måtte henføres under kildeskattelovens § 55 (om tilbagebetaling af for meget erlagt forskudsskat).

I skrivelse af 17. februar 1982 klagede A til skattedepartementet over statsskattedirektoratets afgørelse, idet han i den forbindelse bl.a. nærmere anførte, at den overskydende skat på 41.178 kr. ikke modsvarede »af den frivillige indbetaling, idet enhver mulighed for at påvise nogen forbindelse mellem den frivillige indbetaling af skat og den overskydende skat må anses for udelukket efter handlingsforløbet at dømme«.

I skrivelse af 28. oktober 1982 til A tiltrådte skattedepartementet med henvisning til kildeskattelovens § 62, stk. 3, 2. pkt., statsskattedirektoratets afgørelse om ikke at yde ham procentgodtgørelse af den overskydende skat.

I klagen til mig anførte A bl.a. nærmere:

»Det er klart, at der ville blive ydet mig procentgodtgørelse af 41.178,97 kr., såfremt den frivillige skatteindbetaling på 45.000 kr. ikke havde fundet sted.

Ligeledes er det klart, at der ville blive ydet mig procentgodtgørelse af 41.178,97 kr., såfremt den frivillige indbetaling af skat ikke var blevet tilbagebetalt mig før slutopgørelsens fremsendelse.

...

Eftersom min anmodning om at få tilbagebetalt den frivillige skatteindbetaling på 45.000 kr. bliver imødekommet af Gentofte kommune uden kommentar, må det være indlysende, at man dermed betragter

den frivilligt indbetalte skat som tilbagebetalt. Herefter må det være logisk, at den indbetalte frivillige skat dermed bør nulstilles. Og når den frivillige skat bliver nulstillet, kan der ikke være tvivl om, at jeg er berettiget til procentgodtgørelse.«

Statsskattedirektoratets og skattedepartementets udtalelser i anledning af klagen til mig var i det væsentlige på linie med det i statsskattedirektoratets ovennævnte afgørelse anførte. Det hed således i skattedepartementets udtalelse bl.a.:

»Som nævnt har klageren i overensstemmelse med kildeskattelovens regler (efter sin anmodning) den 26. juni 1981 fået tilbagebetalt en andel af allerede betalte, foreløbige skatter, jfr. kildeskattelovens § 55, og ikke, som af klageren anført, den frivillige indbetaling på 45.000 kr. I forbindelse med slutopgøret for 1980 skulle klageren, som omtalt, have tilbagebetalt 41.178,97 kr., hvilket beløb korrekt er opgjort uden procentgodtgørelse, jfr. kildeskattelovens § 62, stk. 3, pkt. 2, da beløbet modsvares af beløb, som er indbetalt efter udløbet af det kalenderår, skattebetalingen vedrører.«

I bemærkningerne til udtalelserne anførte A bl.a., at han i skrivelsen af 26. juni 1981 til Gentofte skattedirektorat udtrykkeligt anmodede om at få tilbagebetalt den frivillige indbetaling, og at anmodningen blev imødekommet uden forbehold ved skattedirektoratets skrivelse af 3. juli 1981.

Jeg udtalte herefter i en skrivelse til A følgende:

»Efter kildeskattelovens § 55, stk. 2, ydes der ikke rentegodtgørelse af beløb, der forlods tilbagebetales efter lovens § 55, stk. 1. Ved ordinær tilbagebetaling af overskydende skat ydes der derimod den skattepligtige en godtgørelse på 5 procent af beløbet, jfr. § 62, stk. 3. Efter denne bestemmelses 2. pkt. gælder dette dog ikke i det omfang, den overskydende skat modsvares af beløb, som skatteyderen frivilligt har indbetalt i medfør af § 59 i tiden mellem den 1. januar og den 15. marts i det år, der følger efter indkomståret.

Efter min gennemgang af sagen må jeg forstå, at statsskattedirektoratets og skattedepartementets afgørelser i sagen beror på, at myndighederne har bedømt de stedfundne tilbagebetalinger hver for sig. Tilbagebetalingen af de 45.000 kr. pr. 21. juli 1981 er blevet bedømt som en forlods tilbagebetaling af for meget indbetalt foreløbig skat, og der er derfor ikke tillagt Dem rentegodtgørelse af dette beløb, jfr. kildeskattelovens § 55, stk. 2. Ved udbetalingen af (den resterende del af den) overskydende skat i forbindelse med slutopgørelsen er det herefter konstateret, at dette beløb, i alt 41.178 kr., modsvares af et beløb på 45.000 kr., som De den 13. marts 1981 havde indbetalt som yderligere foreløbig skat, og der er derfor heller ikke tillagt Dem procentgodtgørelse af dette beløb, jfr. kildeskattelovens § 63, stk. 3, 2. pkt.

Resultatet af denne helt formelle betragtningsmåde er imidlertid, at De som følge af den fejlagtige indbetaling i marts 1981 af et yderligere beløb i foreløbig skat for indkomståret 1980 ikke alene har måttet tåle et rentetab (for tiden 13. marts til 21. juli 1981) af det fejlagtigt indbetalte beløb på 45.000 kr., men yderligere fratages den godtgørelse på 5 procent af den overskydende skat i henhold til slutopgørelsen (41.178 kr.), som De ville have haft krav på, hvis den fejlagtige indbetaling ikke havde fundet sted.

Dette resultat kan ikke anses for begrundet i de hensyn, der i øvrigt ligger bag bestemmelsen i kildeskattelovens § 63, stk. 3, 2. pkt. Det fremgår således af bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i det oprindelige lovforslag, Folketingstidende 1966-67, 2. samling, tillæg A, spalte 257, at begrænsningen i kravet på procentgodtgørelse var indsat for at forebygge, »... at de skattepligtige foretager uforholdsmæssigt store supplerende indbetalinger i henhold til § 59 for derved at opnå fordelene af bestemmelsen om

tillæg til overskydende skat«. Dette hensyn gør sig slet ikke gældende i det foreliggende tilfælde, hvis blot der foretages en real bedømmelse af det samlede hændelsesforløb, idet den overskydende skat ifølge slutopgørelsen på 41.178 kr. da fremkommer som følge af for meget indbetalt foreløbig skat i løbet af det foregående kalenderår.

På denne baggrund må jeg nære afgørende betænkelighed ved at tilslutte mig, at der i det foreliggende tilfælde ikke skulle tilkomme Dem sædvanlig procentgodtgørelse efter kildeskattelovens § 62, stk. 3, for så vidt angår det nævnte beløb på 41.178 kr.

Jeg har gjort skattedepartementet bekendt med min opfattelse, og jeg har samtidig hermed henstillet til departementet at undergive sagen en fornyet overvejelse.«

I skrivelse af 25. august 1983 meddelte skattedepartementet, at det under hensyn til det af mig anførte og sagens ganske særlige omstændigheder i øvrigt samme dag havde anmodet statsskattedirektoratet om at foranledige, at der udbetaltes klageren procentgodtgørelse af den for indkomståret 1980 udbetalte overskydende skat på 41.178 kr.

Jeg meddelte i den anledning skattedepartementet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning, og at jeg herefter ikke foretog videre i sagen.